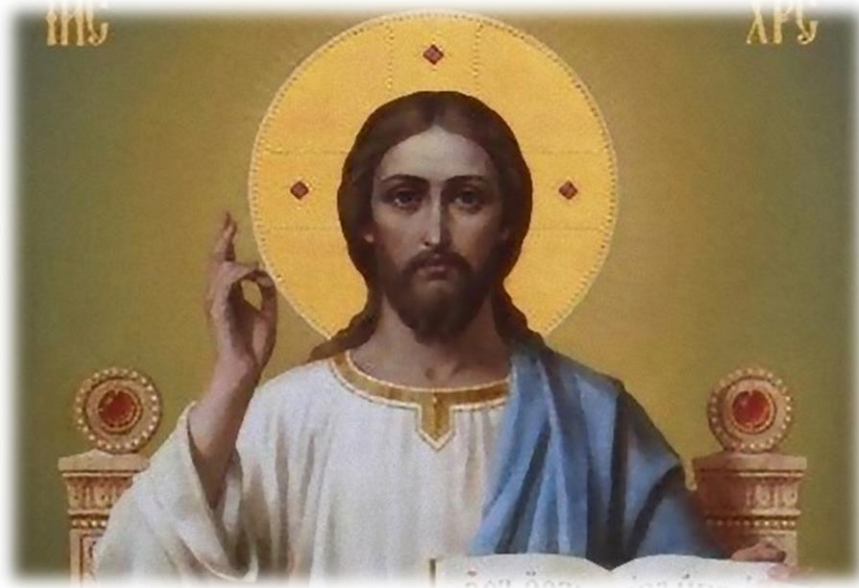

Η Τρίτη Γέννηση του Χριστού.

π. Ευέλθων Χαραλάμπους (†).

Η πρώτη γέννηση του Χριστού πραγματοποιήθηκε «εκ του Πατρός προ πάντων των αιώνων». Η δεύτερη έγινε από την Παρθένο Μαρία «εν ταις ημέραις Ηρώδου του βασιλέως». Η τρίτη γέννηση του Χριστού είναι η γέννησή του στη ζωή των ανθρώπων που τον πιστεύουν και τον δέχονται προσωπικό τους Θεό. Διότι αν και ο Χριστός ενανθρώπησε για να σώσει όλο τον κόσμο, εν τούτοις, δεν σώζονται όλοι οι άνθρωποι. Βέβαια, ο Κύριος «θέλει πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» και ασφαλώς είναι παντοδύναμος, σέβεται, όμως, και την ελευθερία του ανθρώπου και δεν μπορεί, δεν θέλει, να μας σώσει, αν εμείς δεν θέλουμε.

Έτσι παρουσιάζεται στην Αποκάλυψη σαν ένας ζητιάνος οδοιπόρος, που γυρνά από πόρτα σε πόρτα, από ψυχή σε ψυχή, και χτυπά να του ανοίξουμε. «Ιδού έστηκα επί την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, και εισελεύσομαι προς αυτόν και δειπνήσω μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού» (Αποκ. 4:20). Και η ιστορία της πρώτης χριστουγεννιάτικης νύχτας επαναλαμβάνεται. Κλειστές οι πιο πολλές πόρτες, όπως τότε στη Βηθλεέμ. Φιλοξενούν άλλους θεούς και θεές οι καρδιές μας. Ο γλυκύτατος Ιησούς δεν βρίσκει παρά μόνο λίγες ψυχές να τον δεχθούν. «Εις τα ίδια ήλθεν και οι ίδιοι αυτόν ου

παρέλαβον». Σ' όποιον όμως τον δέχεται, κάνει παλάτι τον σταύλο του και το πιο πλούσιο τραπέζι το παχί του, γεννιέται μέσα του και τον αναγεννά.

Αυτή η αναγέννηση είναι αναγκαία για τη σωτηρία μας. Μόνο όσοι «γεννώνται άνωθεν», κατά την έκφραση του ίδιου του Κυρίου, μπαίνουν στη βασιλεία του Θεού και γίνονται πολίτες της. Πώς όμως είναι δυνατόν να ξαναγεννηθούμε, αναρωτιέται ο Νικόδημος και μαζί του όλοι εμείς. Για να πάρουμε την απάντηση, ας ακούσουμε τι είπε ο άγγελος στην Παρθένο Μαρία, που έκπληκτη μάθαινε πως θα γεννούσε χωρίς άνδρα: «Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις Υψίστου επισκιάσει σοι». Με Πνεύμα άγιο γεννήθηκε ο Χριστός μέσα στην κοιλιά της Μαρίας, με Πνεύμα άγιο μπορούμε κι εμείς να τον συλλάβουμε και να τον κυοφορήσουμε μέσα μας. Θα γεννήσουμε το Χριστό, όταν προηγηθεί η ένωσή μας με το Πνεύμα το άγιο. Με το άγιο Πνεύμα ο κάθε χριστιανός μπορεί να συλλάβει και να γεννήσει τον Ιησού. Κι ο Ιησούς που θα γεννήσουμε είναι ο ίδιος ο εαυτός μας, που θα γίνει ένας άλλος Χριστός μέσα στον κόσμο, ένας μικρός Χριστός, δηλαδή, ένας πραγματικός χριστιανός.

Ολοζώντανο παράδειγμα μίας τέτοιας αναγεννήσεως είναι ο απόστολος Παύλος. Αυτός κατόρθωσε να συλλάβει το Χριστό και να τον γεννήσει πρώτα μέσα του, ώστε να λέει «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός». Τα σπλάγχνα του ήταν σπλάγχνα Χριστού, ο νους του νους Χριστού, η καρδιά του καρδιά Χριστού. Γι' αυτό και μπόρεσε ύστερα να τον γεννήσει και στις ψυχές άλλων γύρω του, όπως γράφει στους Γαλάτας: «Τεκνία μου, ους πάλιν ωδίνω, άχρις ου μορφωθή Χριστός εν υμίν»· παιδάκια μου, που σας κοιλοπονώ μέχρι να γεννηθεί μέσα σας ο Χριστός.

Από το βιβλίο: «Πρωτοπρεσβύτερος π. Ευέλθων Χαραλάμπους. Ο χαρισματικός και αναστάσιμος καλός ποιμένας και Σαμαρείτης της Εκκλησίας του Χριστού». Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη", Θεσσαλονίκη 2011, σ. 44.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>